

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2016
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΔΥΟ (2)**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Μετάφραση (Ξενοφών, Ἀγησίλαος 2.7.4-2.9.1)

Αλλά περισσότερο τον θαυμάζω γι' αυτά, επειδή δηλαδή προετοίμασε στράτευμα καθόλου μικρότερο απ' αυτό των αντιπάλων και το εξόπλισε με τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται από τη μια όλο ανεξαιρέτως πάνοπλο (:να λάμπει από χαλκό) και από την άλλη ολόκληρο πορφυρό. Φρόντισε επίσης πώς θα μπορούν οι στρατιώτες να αντέχουν τις κακουχίες· γέμιζε με θάρρος τις ψυχές τους, ώστε να είναι ικανοί να μάχονται με οποιουσδήποτε χρειαστεί· ακόμη, καλλιέργησε την άμιλλα ανάμεσα στους στρατιώτες που τον ακολουθούσαν (κάνοντας) πώς ο καθένας χωριστά να φαίνεται εξαιρετικά ανδρείος· και τους γέμιζε όλους με ελπίδες ότι για τους πάντες θα υπάρχουν πολλά αγαθά, αν φανούν (:αποδειχθούν) γενναίοι άνδρες, επειδή πίστευε ότι με τέτοια λόγια οι άνδρες πολεμούν τους εχθρούς με τη μεγαλύτερη προθυμία. Και πράγματι, δε διαψεύστηκε.

Γ2.

τάδ': τοῖσδε

πλήθος: τῷ πλήθει

παρασκευάσατο: παρασκευάσαιο

οἱ στρατιῶται: τοῦ στρατιώτου

εἶεν: ἦν

οὔστινας: οὔτινες

ἐνέβαλε: ἐμβάλλει

ἄριστοι: τόν ἀγαθόν

γίγνοιτο: γιγνέσθων ἢ γιγνέσθωσαν

ἐψεύσθη: ἐψεῦσθαι

Γ3.α.

τάδ': αιτιατική της αιτίας στο «ἄγαμαι»

ὑποφέρειν: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο «δυνήσονται» (ταυτοπροσωπία)

αὐτῶν: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική κτητική στο «τάς ψυχάς»

ἱκανοὶ: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο «οὔτοι» μέσω του συνδετικού ρήματος «εἶεν»

ἀγαθοὶ: ονοματικός ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο «ἄνδρες»

τοῖς πολεμίοις: αντικείμενο στο «μάχεσθαι»

μάχεσθαι: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής «νομίζων»

Γ3.β. «ὅπως οἱ στρατιῶται τοὺς πόνους δυνήσονται ὑποφέρειν»: Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση. Εισάγεται με το αναφορικό επίρρημα «ὅπως» γιατί είναι μερικής άγνοιας. Εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου «δυνήσονται», γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου «ἐπεμελήθη» και δηλώνει κάτι αβέβαιο και υποκειμενικό. Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα της κύριας πρότασης «ἐπεμελήθη».